

Posudek oponenta bakalářské práce

Ondřej Drlík

Zámek Louňovice pod Blaníkem. Dějiny objektu, zhodnocení jeho architektury a umělecké výzdoby.

Filozofická fakulta JU, Ústav dějin umění

Předkládaná bakalářská práce studenta Ondřeje Drlíka je velmi zralým textem, jenž vykazuje rozsáhlé znalosti a zkušenosti především památkářského charakteru. V takřka ideálním formátu se zabývá obecně spíše málo známým objektem, jehož rozsah, stav dochování a především minimální zpracování v odborné literatuře poskytují vynikající výchozí pozici pro samostatnou monografickou studii. V ní Ondřej Drlík dokázal, že přesvědčivě zvládnul heuristické metody práce s archivními i literárními prameny a rovněž terminologii i postupy stavebně-historického průzkumu objektů. Jako stavebně-historický průzkum je práce také strukturována: začíná dějinami objektu, velkou část dále zaujímá suverénní popis zpracovávané stavby, následuje oddíl o stavební historii a nakonec se autor soustředil na popis a umělecko-historické zhodnocení pozoruhodné štukové výzdoby zámku.

Jak vidno, celá práce je jasně strukturována a navíc se v ní neobjevuje častá „nemoc“ studentských prací současnosti, to jest hrubé gramatické a stylistické chyby. Proto se v následujících odstavcích zaměřím spíše na některé pozoruhodné momenty Drlíkovy práce.

Vedle poněkud rozsáhlejšího textu, než je u bakalářských prací zvykem, je nutné ocenit rovněž poměrně rozsáhlou a kvalitní obrazovou přílohu, která podrobný text o neznámém objektu dobře doplňuje, podtrhuje a usnadňuje jeho čtení a pochopení. Za velmi přínosnou osobně považuji práci s fotografickou dokumentací objektu, jeho sgrafitové výzdoby a rekonstrukčních prací na něm v průběhu druhé poloviny 20. století. Dokumenty o využívání a zacházení s objektem v době komunistického režimu se tak stávají dokladem o této době a připomínkou jejích poměrů s obecnějším přesahem. Zajímavý je tento případ také z hlediska památkové péče, kdy byla tehdy řada památkově chráněných objektů sice opravena a často zachráněna takřka v poslední minutě, ale neodborné a necitlivé zásahy a postupy památku přesto někdy zcela nenávratně znehodnotily. Tento pozoruhodný paradox je v případě louňovického zámku dle mého názoru obzvláště dobře patrný.

Druhým momentem Drlíkovy práce, který považuji za velmi podstatný, je upozornění na dílčí štukovou výzdobu v některých interiérech zámku. Pokud by Drlíkova práce měla mít pokračování a měla se stát podstatnějším příspěvkem k českým dějinám umění, pak by se měl autor zaměřit právě na tuto oblast a pokusit se objasnit původ štukatérů a širší umělecko-historické souvislosti těchto pozoruhodných prací.

Práce Ondřeje Drlíka je jistě nadstandardním studentským výkonem, a proto si zasluhuje klasifikaci známkou **výborně** a bezpochyby ji lze **doporučit** k obhajobě.

Dne 31. ledna 2012

Mgr. Hynek Látal, Ph.D.